

to Sider. Den ene er de reglementaire Bestemmelser om, hvorledes man overhovedet har at forholde sig, og den anden er Spørgsmaal om Udgifterne. Vi have da meent, at det var rigtigt at fastholde Betoet, hvor der var Tale om et egentligt Udgiftsspørgsmaal for selve Ræmmerkassen, og til denne Betragtning slutter sig i Almindelighed ogsaa den, at det er ønskeligt i selve Politivedtægten at faae indført bestemte og endelig affluttende Regler for, hvilke af de Udgifter, som denne Lovs Gjennemførelse vil medføre, der skal afholdes af selve Ræmmerkassen og hvilke af Politikassen. Det er ønskeligt at faae dette slaaet fast i Loven i Modsætning til, at det i Lovforslagets § 17 siges i Almindelighed, at Udgifterne afholdes „efter de samme Regler som hidtil“. Angaaende denne Side af Sagen skal jeg endnu tilføie, at Udvalget ikke har foreslaaet en Ophævelse af Politikassen, i Eighed med hvad der f. Ex. har fundet Sted i Kjøbenhavn, men det har fundet, at der heller ikke her burde gjøres en større Forandring i, hvad der er det Bestaaende. Det, man imidlertid efter min Formening væsentlig maa vogte sig for, er at paalægge en Communes Ræmmerkasse en Udgift til Foranstaltninger, som vedkommende Byraad ikke kan anerkende for rigtige eller nødvendige. Det vil dog vistnok indrømmes, at det bliver dobbelt tungt for en By, naar den ikke alene skal see optaget i Vedtægten Bestemmelser, som den ikke kan anerkende for hensigtsmæssige, men ogsaa skal bære de Udgifter, som flyde af disse Bestemmelser, og man vil vistnok lettest forstaae Byen med en saadan Bestemmelse, naar man aabner en Udvei for Autoriteterne til at kunne fritage Ræmmerkassen for at bære slige Udgifter, idet man kan lade dem gaae over paa Politikassen, som allerede nu vistnok paa mange Steder er ganske velstaaende, og som efter denne Lov rimeligvis vil faae en noget endnu bedre Indtægtstatus end tidligere. Vort Hovedforslag gaaer altsaa, i Modsætning til Mindretallets, der ganske opgiver enhver Indsigelse imod, at de Punkter, der omhandles i Litra a og b i § 2, optages i Vedtægten, ud paa at fastholde denne Indsigelse for det Til-

fælde, at Communerne selv skulle bære Byrderne ved Foranstaltningen. Med Hensyn til den Analogi, som efter min Formening bør drages fra dette Forhold til Tilvebringelsen af Politivedtægter for Landet, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg opfatter Sagen saaledes, at Spørgsmaal om Litra c og d med Hensyn til Vedtægterne for Landet, som kun kunne blive til ved det frie Initiativ, der er tillagt Amtsraadene, efterat Sogneraadene ere horte, maa være fuldt afhængigt af Sogneraadenes Beto, medens de Spørgsmaal, der omhandles i Litra a og b, ikke er, saaledes som Loven her er affattet, ville kunne blive afhængige af et saadant Beto, fordi Sogneraadene ikke have nogen directe Udgift at afholde paa Grund af slige Punkters Optagelse i Vedtægten. Skulde dette imidlertid ikke være Meningen, bør det vistnok i alt Fald ændres til at være Meningen gennem en Tilføining under en senere Behandling. Jeg anfører dette kun, fordi jeg anseer det for ønskeligt, at navnlig det Spørgsmaal bliver klaret, om det ikke er rigtigt, at Bestemmelserne i Litra c og d ville være at tage analoge for Landet, saaledes at Sogneraadene der have et Beto paa samme Maade som Communalbestyrelserne i Byerne. Vi tillade os derfor at anbefale dette Forslag til Thingets Vedtagelse, eller Meningen er rettere sagt den, som jeg nu skal fremføre, for at tale mere correct og for at udtrykke alle Forslagsstillernes Anskuelse. Da vi vel paa den ene Side selv have en Overbeviisning om vort Forslags Rigtighed, men paa den anden Side i Virkeligheden ønske at berede den høitagtede Justitsminister saa faa Vanskeligheder som muligt, have vi kun meent, at vi for at frelse vor egen Samvittighed, om jeg saa maa sige, maatte forelægge Thinget dette Spørgsmaal til Afstemning, inden vi meente at kunne forsvare at forlade det. Det er altsaa mere correct, naar jeg siger, at vi henstille Sagen til Thingets Afgjørelse, end det for alle Forslagsstillernes Vedkommende vilde være, om jeg sagde, at vi udtrykkeligt anbefale Forslaget til Vedtagelse. Idet vi have den Anskuelse, at disse Bestemmelser bør ind i Lovforslaget, have vi ikke meent at kunne opgive at stille